

חומר שני ולדות. אם זה זכר מיישין דלמא נקבה היה ההוא דשליא ותפס לזכר ולנקבה ולרנן דלמרי המפלת היה ועוף איט ולד מאי חומרא איכא צבאי ולד מתמרק ענה לממר ליכא זוס ולד ואין לה דס עובדו והיינו חומרא דליה ומשוס שליח מתמרק לה שטושים:

דומר שני ולדות - פי' הקונטרס לר"מ דבויה ושף טמאה לרה אי חומר ז' ולדות אם היה ועוף הם זכר והביק לה חומר שליח המפסק נקבה לטומאה וחומר היה ושף נקבה לטהרה דשמה ואין לה בשליח וקשה לר"מ די חיה ושף זכר לחמי מספקא שליח

20 א מ"י פ"י מה' י
אסורי בימה טע"ו
פגם לארץ קוף [טו] פ"ט
י"ד ב"ר מ"י פ"ין:
20 ד ב"ר מ"י פ"י ד'
פגם טס טו"ט פ"י ד'
י"ד פ"י קלד פ"י ד':
20ה ד מ"י פ"י ב' מה'
טומאה מת טע"ו:

הגרות הב"ח
(6) ג"ב דרב שינה אמר
(7) ר' זואן פשטה: (2) טס
אמר רבא לטמאה:
(2) ר"מ ר"ש ד"ס ח"פ 7
ז"ס ו' יומים כסף מה' 7
(7) ר' חבא ד"ס מה' טפשא
(7) וט' ומטה כל טמאה
וט': (6) ב"א פ"ג טל ט'
כסאי והתבט טל':

פ"י רפ"ל וה"ח
[למקם פ"י:]

דומר שני ולדות *שאני אוטר שמא נמה שפיר של שליח ונמה שליח של שפיר תיובתא אמר רבה בר שילא אמר רב כרנה אמר ששאל מעשה ותלו את השליח בולד עד עשרה ימים יולא אמרו תולין אלא בשליח הבאה אחר הולד אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן 'מעשה ותלו את השליח בולד עד כ"ג ימים אמר ליה רב יוסף עד כ"ד אמרת לך אמר בר אחא בריה דרב עורא (6) א"ר יצחק מעשה ונשתתה הולד אחר חיבורו ל"ג יום אל רב יוסף ל"ד אמרת לן הניחא *למאן דאמר יולדת לחשעה יולדת למקפיעין משכתח לה אחד נגמרה צורתו לסוף שבעה ואחר נגמרה צורתו לתחלת חשעה אלא למ"ד יולדת לחשעה אינה יולדת למקפיעין מאי איכא למיטר איפוך שמעתתא ליג' לשליח כ"ג לולד א"ר אבין בר רב אריא אמר רב מעט איש כפר שעריו ואמרי לה בית שעריו מעשה ונשתתה ולד אחד אחר חיבורו ג' חדשים והרי הם יושבים לפנינו בבית המדרש ומאן ניניהו *יהודה וחזקיה בני רבי חייה והא אמר רב אין אשה מחעברת וחורת ומתעברת אמר אביי שיפה אחת היתה ונתחלקה לשנים *אחד נגמרה צורתו בתחלת ו' ואחד בסוף ט' : שליח בבית הבית טמא : חנו רבנן *שליח בבית הבית טמא לא שהשליח ולד אלא שאין שליח שאין ולד עמה דברי רבי מאיר רבי יוסף ורבי יהודה ורבי שמעון כמפרין אמרו לו לרבי מאיר אי אתה מודה שאם הוציאנו בספל לבית הדיצון שהוא מהור אמר להן *אבל ולמה לפי שאינו אמרו לו כשם שאינו בבית הדיצון כך אינו בבית הפנימי *אמר להן אינו דומה למיק פעם אחת לנשים ב' פעמים יתיב רב פפא אחריו דרב ביבי קמיה דרב הפגנא יתיב וקאמרי מאי מעמא דרבי שמעון קמבר כל בוטמא שנתערב בה טמין אחר בטלה אמר להו רב פפא היינו נמי מעמייהו דרבי יהודה ורבי יוסי אדזבו עליה מאי שנא פשימא אמר רב פפא מפילו כי הא מילתא לימא איניש ולא נשתוק קמיה רביה משום שנאמר *אם נבלת בהתנישא ואם זמות יד לפה ואורא רבי שמעון כמטר מאי מעמא דרבי שמעון אמר (3) רבה אישבתיהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי אי אפשר שלא ירבו שתי פרידות אחת של רבתא וקאמרי להו ואמניא להו אדרבה א"א שלא ירבו שתי פרידות רבת על פרידה

שאינו אומר. ולד היה עם השליח ומינתו שפיר של שליח: שפיר. ולד: ושמא נמה שליחו של שפיר. ולמיר ושליתו של זה שלפניו מינתו חו אינה על השליח ואינה קשורה בו. קמני מיהא חמת שקטורה עמיהן: תיובתא. דרבי דלמר דנב ששט שאלת: אחר הולד. אל תמה שליח קודם חושפין למכר: הניחא למ"ד ב"ר. פלוגמיהו לקמן כפי' בנות כותיש (חן נח): לטוף ד'. יוס ו' או יומים (2) בפתח מדס' ז' כסופו דמי: ואחד לתחלת חשעה. יוס אמר נכדס דהו לנו ל"ג: אלא למ"ד אינה יולדת למקפיעים היכי משכתח לה. מרביהו נכדס השפיעי לילא לממר נכדס טולי האי לא היו זוס ו' לטוף ו' חנה לטוף ט' עפי ליכא זוס זכ' חנה צ"ל לא חי ומדקרי להו ולד ולא נפל ממלל דנני קיימא מינה: איפוך שמעתא. דר' יוסן: כ"ג לולד. משכתח לה דלמד נגמרה זרמו למתל ו' ושד לטוף ו' *פ"לכ"ט יולדת לו יולדת למקפיעין: האמר מר בר. קמ"ד נג' חדשים לא משכתח לה אלא נמטורה זה אמר לו: לבית החיצון. לבית אחר שהיט עובדו אבל. הן: אמרו לו למח. מאי שנא בית ראשון דמממית ליה אמר להו לפי שאינו הולד ולמטתו נמוק: מ"ט דר"ש. נהי דנמוק מ"מ כל גופו של מת כאן הוה והיל' כרנק ונלא [בכר המה שנימוס ועשה למה כסוהן]: ממיך אחר. אפי' ממין טומאה אם אינה שזה לה כנה: אחיבועליה. אמר ליה פשיטא מאי שנא טעמיהו מטעמיה כולה מדא מילתא אמרי: אפי' כי הא מילתא. דלמח ליד חוכל: לימא איניש. ללנה ממון דכרו אמרי ליה טעמא: ולא לישתוק. ולימא מכרינה ליה: אם נבלת. עמך על ד"מ סוף להמסא: ואם זמות. ושמק קוסך לשולין: מלא תרוד. קי: רב. קטובים של מת חנה שיעורו לטמא צאלה הלכה למסא מסיני: א"א. אף על גב דרובא רבא אז אפשר למקום שנפל העפר שלא מהא גנרי של רבא בון שני גגריס של עפר ונפל הרקב ונזיר לו שיעור דמרה: פרידה

ר"ס ט. ימות טכ
[למקם לה: כדמות כ]

[למקם פ. ימות טכ:]

[ימות טכ:]

שם פ"ד ה"ז ה"ז ע"פ

[פ"י ק טכ:]

[כמות טכ:]

[פ"י נל הוא כמות טכ:]
[וי' שפרק טכ נל:]

גלות הש"ס
ג"ב אמר לן ל"מ חזיס
פ"י. לטל טו פ"י:
רש"י ד"ס כ"ג ו'
דוטלי פלמא פ"ק לן ו'
פ"י: רתום ד"ס אלל
כו' ו"ל טו' פ"י' לקמן
לה פ"א פ"ד טע"ו פ"י:

הי עמה ז' ולדות - פי' הקונטרס לר"מ דבויה ושף טמאה לרה אי חומר ז' ולדות אם היה ועוף הם זכר והביק לה חומר שליח המפסק נקבה לטומאה וחומר היה ושף נקבה לטהרה דשמה ואין לה בשליח וקשה לר"מ די חיה ושף זכר לחמי מספקא שליח

דומר שני ולדות. אם זה זכר מיישין דלמא נקבה היה ההוא דשליא ותפס לזכר ולנקבה ולרנן דלמרי המפלת היה ועוף איט ולד מאי חומרא איכא צבאי ולד מתמרק ענה לממר ליכא זוס ולד ואין לה דס עובדו והיינו חומרא דליה ומשוס שליח מתמרק לה שטושים:

גלות הש"ס
ג"ב אמר לן ל"מ חזיס
פ"י. לטל טו פ"י:
רש"י ד"ס כ"ג ו'
דוטלי פלמא פ"ק לן ו'
פ"י: רתום ד"ס אלל
כו' ו"ל טו' פ"י' לקמן
לה פ"א פ"ד טע"ו פ"י:

הי עמה ז' ולדות - פי' הקונטרס לר"מ דבויה ושף טמאה לרה אי חומר ז' ולדות אם היה ועוף הם זכר והביק לה חומר שליח המפסק נקבה לטומאה וחומר היה ושף נקבה לטהרה דשמה ואין לה בשליח וקשה לר"מ די חיה ושף זכר לחמי מספקא שליח

דומר שני ולדות. אם זה זכר מיישין דלמא נקבה היה ההוא דשליא ותפס לזכר ולנקבה ולרנן דלמרי המפלת היה ועוף איט ולד מאי חומרא איכא צבאי ולד מתמרק ענה לממר ליכא זוס ולד ואין לה דס עובדו והיינו חומרא דליה ומשוס שליח מתמרק לה שטושים:

גלות הש"ס
ג"ב אמר לן ל"מ חזיס
פ"י. לטל טו פ"י:
רש"י ד"ס כ"ג ו'
דוטלי פלמא פ"ק לן ו'
פ"י: רתום ד"ס אלל
כו' ו"ל טו' פ"י' לקמן
לה פ"א פ"ד טע"ו פ"י:

למקם פ"י:
[למקם פ"י:]

הי עמה ז' ולדות - פי' הקונטרס לר"מ דבויה ושף טמאה לרה אי חומר ז' ולדות אם היה ועוף הם זכר והביק לה חומר שליח המפסק נקבה לטומאה וחומר היה ושף נקבה לטהרה דשמה ואין לה בשליח וקשה לר"מ די חיה ושף זכר לחמי מספקא שליח

דומר שני ולדות. אם זה זכר מיישין דלמא נקבה היה ההוא דשליא ותפס לזכר ולנקבה ולרנן דלמרי המפלת היה ועוף איט ולד מאי חומרא איכא צבאי ולד מתמרק ענה לממר ליכא זוס ולד ואין לה דס עובדו והיינו חומרא דליה ומשוס שליח מתמרק לה שטושים: